

[Christophersen]

partner på det økonomiske, militære og politiske område. Ud over at styrke vort forsvar, klart at markere vor holdning til Afghanistan-krisen og energisk at bistå USA med at løse de iranske problemer bør vi derfor sætte ind på at udbygge selve det europæiske fællesskab for dermed at sikre dets placering som USAs ligeberettigede og altid trofaste partner. Det indebærer, at den internationale situation også pålægger os større forpligtelser inden for De europæiske Fællesskabers kreds. Vi må energisk arbejde for, at udvidelsesforhandlingerne med Spanien og Portugal hurtigt føres til ende, vi må i parentes bemærket hilse Spaniens eventuelle medlemskab af NATO velkommen, vi må udbygge Fællesskabernes forbindelser til Norge, Sverige, Finland og Island, og vi må styrke Fællesskabernes forbindelser med den tredje verden, det gælder ASEAN-landene, det gælder det nordlige og vestlige Afrika, og det gælder Latinamerika. Dette bør også være et led i Nord-Syd-dialogen, som ikke må glemmes. Konflikterne omkring de fattigste udviklingslande kan ellers, som det allerede til dels er sket, komme til at smelte sammen med Øst-Vest-konflikten.

Vi må også styrke Fællesskaberne selv politisk og økonomisk. Den hidtidige debat om forskellen mellem det økonomiske og det politiske samarbejde er akademisk og uden betydning. Det første er forudsætningen for det andet, og uden det andet har det første ingen levedygtighed. Vort råd til regeringen vedrørende De europæiske Fællesskaber skal derfor være, at den skal yde et bidrag til, at budgetproblemet løses. Der kan ikke være tale om at bøje sig for Storbritanniens voldsomme krav, der i givet fald ville ødelægge EFs landbrugspolitik, men vi vil opfordre til et tidsmæssigt og beløbsmæssigt begrænset budgetkompromis, som ikke rokker ved landbrugspolitikens principper. Derved kan landbrugsprissystemet igen hurtigt komme til at virke, som det var hensigten.

Dernæst må vi opfordre til, at Fællesskabernes fiskeriproblemer afklares, at en fælles energipolitik tilvejebringes, og at den fælles industripolitik gøres realistisk, ikke mindst på stålpolitikens område. Det er klart, at på alle disse felter har Danmark væsentlige interesser, men det er i vor overordnede interesse, at Fællesskabernes vækst, funktionsevne og dynamik fastholdes. Derfor kan regerin-

gen i alle disse sager påregne, at venstre vil vise forståelse for rimelige kompromiser.

Jeg har brugt min tid på alt dette, men jeg har ikke dermed ønsket at glemme det nordiske perspektiv eller det perspektiv, som hedder vort medlemskab af De Forenede Nationer. Det er imidlertid en grundlæggende forudsætning for såvel vort nordiske som vort globale engagement, at dette land bevarer sin stilling som en selvstændig og demokratisk nation. Uden europæisk samarbejde og uden den atlantiske alliance har vi ingen muligheder for at øve indflydelse i De Forenede Nationer. Uden den politiske, militære og økonomiske sikkerhed, som vor deltagelse i den europæiske og atlantiske alliance giver os, har vi ingen sikkerhed for, at Norden kan bevare sin stilling som et område med fred, demokrati og stabilitet. Jeg siger alt dette i håb om, at jeg ikke om et halvt eller et helt år befinder mig i en situation, hvor regeringen har valgt en anden kurs. Jeg siger det – sådan kan det også udtrykkes – i håb om, at begivenhederne omkring TNF-moderniseringerne, olympiadedeltagelsen og forsvarsoplægget kun er parenteser, mens de lange linjer i dansk udenrigs- og sikkerhedspolitik siden 1948 vil være ubrudte som troværdige, klare og kompromisløse, som dem, der kan samle et stort flertal i dette folketing bag sig; og det var i og for sig derfor, jeg ville sige tak for udenrigsministerens tale, for jeg fornemmede, at udenrigsministeren også selv har nedlagt den bestræbelse i, hvad han sagde.

Ninn-Hansen (KF):

I godt et halvt år har udenrigsministeren beklædt sin høje post, en post, som udenrigsministeren på mangfoldige måder havde forberedt sig til i forvejen med den dygtighed, han er i besiddelse af, og vel også en post, han modtog uden de allerstørste indvendinger, så vidt jeg kan forstå.

Der har jo været opgaver nok for udenrigsministeren i denne periode, og hvordan er det så gået i det halve år? Ja, hvis vi skal dømmе efter udenrigsministerens tale i dag, kan man ikke sige, at det er gået særlig godt i det halve år. Det er udenrigsministerens egen udtryksform med de punkter, han nævnte i indledningen af sin tale.